

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatæ, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

**Lanuza, Jerónimo Bautista de
Antverpiæ, 1649**

§. 15. Amen dico tibi: Hodie mecum eris in paradyso. Ostendit se Christus Deum ex eo quo probat solem non esse Deum & verbum Isaiæ abbreviatum, & ab Apostolo prædicatum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53092](#)

dolet. Cognovit hic Latro omnem Dei passionem ex ipsius scientia voluntate, & in potestate ejus esse, vel moris animam tradere, vel ad vitam renoscere.

¶. Humiliatas expositorum Latronis.

Quid plora? humilitate fuit in summo gradu profundissimus: cum ita dñe fidei sua cognoscit flagitia, ut publice protelteatur nulli crucis eis diluendis esse modicas, tantumque se recipiens indicat beneficis indignum, vt non nisi humiliatus deponit sui memoriam: Memento mei, quasi diceret. Non a te, potentissime Domine, regnum expostulo celorum, quod pauperibus spiritu pollicitur es: cum tanto flagrauerit habendi cupiditate, ut ad alienum inanum fui extenderim. Non quaro terrae sempiterne possessionem, quam mitibus addixi, ut quandoquidem sedicimus fuerint pacifice publice perturbatores: non mente tuae coniugium afflire, quod amicos tuos promisisti: quoniam tunc tibi fuerint inamicus per scelerum mea ut non nisi in flamas merear coniungi semperiem. Non a te mendico vel micam de mentia tua cum muliere Chamanea sed tantum hoc, ut oculos tuos ad me dirigas & me vel somni apertos dum regnaturus aduenies. O Latro sanctissime, quam perfectum in omnibus stupore virtutibus, quamquam terram brevissimo percurseris ipsatio: ar qui fieri potuit hoc? Ille ita enim fuit anima eius. Sic Deo, sic divina placuit misericordia, tantum & blamis imperiti beneficium. Praelito cum Propheta regio: salutem me fecit quoniam voluit me. O celorum Domine, Memento mei, vide et sumum Pontificem milianum celebrantem ex quorundam prelatorum initiauro, Memento facis proximis peccatoribus, ne me precor, ex eorum seculis numero: cum te diligam, te confitear, te praedicem, tibi vitam meam animamq; conscrem, nec non me totum & per omnia seruam offeram fidelissimum.

¶. 15. Amen dico tibi: Hodie mecum eris in paradyso. Offendit se Christus Deum ex eo quo probat solem non esse Deum & verbum Iustitiae abbreviatum, & ab Apostolo predicatum.

¶. 39. **D**iuinos suos Christus oculos ad illum conseruit, & vultu intuetur amico, benigno & affabili, atque illi: Amen dico tibi: Hodie mecum eris in Paradyso. Seru mi fidelissime, integerime, & honoris mei propugnatorem, aeternum, comes urbanissime, & amice charitatem, quid isolam a me poscis ius meiorum?

Permetipsum jurauit, non hic occidet tibi dies, quin me videas, & te mecum videam in paradyso. Verbum meum tibi oppigneris, quod siccumque ego fuerim, tu quoque sit futurus, & quocumque ero, ibis & tu, & hodie meus eris in paradyso, & ita gloria summa beatitudini. Noluit Chirillus si D. Cyprinus deputum ex hac vita migrare, quin pristinum sui effuli videtur effectum, & ita declarat: Deus meus, Deus meus, ut quid despicias me q. d. quod omni furium auxilio delatus, tales pateres mortem in hominum hoc regebat redemptiōem: si huc non habere possim, Vi quid? ut quid haec passio? fructus cum illo omnium pater oculus uberior. Duo so. u. beneficia, (telle D. Chiril.) Chirillus in his passione conculit. Primum nobis portas aperte coqui, quae clausae ne quidem iniurias eis pat, dare familiariis. Aperta est per mortem eius causa: nam hoc signabit disruptio veli templi in duas partes a funeris iisque deo sum, ut nota. Aperte que clavis pectabat omnes ibus quod prima lumen absconditum: veracrem de hoc deo felicis restis securus: addit clarum & cunctum jam ab gloriam suam Latronem admitemens, liberum cum paradisum concedentis illam, ostendens eam ita jam esse apertam: ut et am. Latrones inuidi possint illum ingredi: Vnde tempore dux beneficii (sic nota D. Chiril.) videamus eum: eam quod paradysus patrascutus est: alterum, quod Latronem in eam introdixit. Ad quid Donatulus agis? Volo inquit, ut in cruce omnes possint venientem virientes, & in ligno mea largius decrateret.

Satis aperte liquet, quam bene profecti seruit, quod noluerit Cardina. Caetetus adserit, rationem assignans, cur Deus Moysi pateretur, ut Principes idololatras crucifictionem: se volunt illis in adversarium opponere, & tandem non illis robustis militum obiecti copias (inveniunt enim ut quantumvis armis omnibus essent instruendi) mihi viribusque fortissimi, illis tame non perfidissimis, sed exercitus in campum produsim: licet, atque verna, compaque pulchritudinem spectabilissimarum, que illos leuitatem restringere, & adulatioibus alluce delinquent. Horvius est stragagemate ex consilio perfidi vestigium.

ac uterumque præfigiatoris' Balaam: vt enim proba posuerat, Deum esse aceritum hunc populi defensorem, intelligebat hoc toto conuane procurandum, ut superari posset, quatenus Deus illum deferereret, suoque priuare audi: hoc autem certò fieret, si populus illius virtus troderet, sivecum Deus his grauitate culeraret: cum nihil Deum à populo suo interrogari compellat, nec ab hominibus in partcula feras abget, nisi folium peccatum. Obnam igitur illi populo producenti mulieris formam ventus illius gratiam, idque ceterum uatin cum tynpanis, sytris, cytharis, scipis habitarum efficerent voluntati: quo factum est, ut velut infimi cor veriat, & in tantum propositi sunt veteres prolationes, ut ab ipsis seculi feminis relato ipretoque Deo suo exstrum id la venerati sint: *Come d'um eibos carnum.* & adorarent Deos: *carnum.* Exacerbatur ultra modum Deus, vocaque Moyse. Onnes diuini eius comprehendere Principes, & huius curia paxim, & veteriori relieto processu famigiam, crucifige eos veris ad Iolem vulnibus: *lolle caudis p' incipit, & suspende eos contra sillem* m' p'asim.

40 Quare Caieta, quid Dominus hac formâ supplici p'xenderet: cui seruit illa pra'cato? An non sufficere mandatum illos suspenderet? Raro sit haec. Deus ceteris principiis, quem Moabites adorabant, & communiter illi celebant nationes, sol erat, ut supra dictum: & in hanc populus facilius labebatur idolatriam ut solem pro Deo veneraretur: intantum ut Deus lege veteris ne solis pulchritudinem curiosius nuerentur: instar virtutum, qui quam peium vxorem cernit nonnulli eundam integra sondaque etate grato p'xerit modum offici, eruleque contubernal delectum, thinezalli precipit, ne oculos suos so cum defectat, & i'ntus secedat, si quando per placitum cum transire contingat. Argue reu'li: Deus corum insipientiam, ridet. Ultimum, aque satum exprobate consilium, quod suscepserant solem ut Deum adorando. Eo fuc' iusta ut in patibulis affligantur ex op'p'olis soli, quasi dicaret, Ecce popule omnis impot' judicis, quem vobis Deum elegeritis, me ipso, talen' Deum, qui vos coram le suspensus, crucifixos, & afflictos, genentes cumque innocentes, non audiat, non intendat, nec possit vestris aurem benignam prædere suppliciibus: sed in cuius luo fur'ia p'fuerat, ut nec momento quidem sub-

sillat, postiqu'e vestris vacate clamoribus, Hinc tibi liquidò constabit eum non esse Deum, nec aliqua pollicie diuina virtute quâ' vobis possit auxiliari: nec ipsi esse viscera, quibus vobis clemens misereatur, nec oculos ad crucian's vestros confi'cendum, nec aures quibus clamores vestros percipi'at, nec linguam quibus op'ratum exhibeat vestris petitionibus recipi'ponum.

Hinc similes p'atib' non esse Deum et'cim 3. Reg. 18. eadem hoc ratione postmodum Yates Elias

2.

confirmavit sacerdotibus Baal, quem adorabant, non esse Deum, sed trun'cum, nauratum, vel lapidem, astabre expolitum. Vult igitur Christus, ut illud ipsum, quo probabatur sol'cm non esse Deum, declarari & probari, ipsum verum esse Deum: quin virtutem suam p'fecat in eo qui crucifixus erat, & illi ex diu'etro in cruce oppositus, qui & ipsum invocat, ad eius configit subsidium, alius accusat; quia ei morte audit, auscultat, prenoscit, qui attendit eius, qui illis crucifixus ipsum invocat: & op'ratum libello eius supplici p'cibusque recipi'ponum imp'ritur: *Amen dico tibi: Hodie mecum es in paradyso.* Deo conuenit eum exaudire petitiones votaque suscipere, qui ad eum tribulationibus expo'iti recurunt' et'c'pi'.

Vult se modò Christus Deum ostendere, idcirco statim exaudit illum qui ad suam configit misericordiam suum invoca' auxilium, implorat benignitatem, & implerant intendit demonst're gratiam noui testamenti, quam vaticinata Ista p'predixerat, & elegi'cierit expendit D. Paul interpret'e D. August. *Consummatum est abbreu'ationem Dominus Deus exercituum fa-* Isai. 10. *cet in medi' omnia terra.* Hoc vaticinum re' 23. ferens D. Paulus, ait: *Verbum abbreu'atum facit Rom. 9. 27.* Dominus fagor terram. Quid per hoc innu'it 11. multum nimis, & intolerabile pondus, erat lex Quod sit illa verus, que premebat humeros etiam fortis. Verbum simos: *(In)genus quod neque nos, neque patres nos abbreu'asti portare possumus,* sic audio querentem de ea ans. D. Petrus) hand reducet ad brevi'stiam epi. Act. 15. tomen, ut unico verbo comprehendatur. Quod 10. est hoc verbum? Vix fides de Christo crucifixio: *Hoc est verbum fidei, quod predicanus in-* quia D. Paulus, quia si confiteari in ore tuo Domi' Rom. 10. 9. *minus iesum,* & in corde tuo credideris *& salu' eris.* Grandem hanc mirare miser cordiam: quia ut salu's sis, non necesse est tibi, sacrificia vitulorum & agnorum offere plurima, nec

Vita

Vita

ultra vires antiquis illis & graibus fatigare te
cerem opis à lege p. c. t. ipso. habes hic ita ad
maiorum remedium. ut credendo vita fide ex quo
ex o. corde in Christum, cum quæ fiducia ore
confinio, salutem adseraris. Fides ea dicitur
vita, quam dixit idem Apostolus quæ percha-
ritate operatur ut & declarat Theologia. O
quæ facile remedium, quam brevis epiconi! Ita
ex o. s. hortatur te Apollo. ingenio nobis
a D. o. præstatum beneficium, quod olim ore
Moyse declarauit.

Obijice poteras: Domine, mihi Christo opus est ad scelerum meorum remissionem, &
sine illo, neque eorum obtinetur remedium,
nec ad Diuinam admitti g. a. iam, nec ad aeternam
gloriam peruenire beatitudinem. Potro ubi
nam inueniam ego Christum? quoniam ibo ille
hodagatur? An colum ascendam illum
questus: etenim ibi sedem sibi fixi permane-
ntem? An profunda tirabor abyssi, vt
occurred illi: nam eo descendens referunt, ad
veterum amicorum suorum conlacionem?
Non hoc te affligat, sit Dominus, habes hic
tibi proxime remedium, vno vero compre-
hensionem. Ne dixeris in corde tuo: Sic Deus per
Moysem. Quis ascender in celum? (id est, Chri-
stus deus) aut qui descendet in abyssum?
(hoc est, Christum a mortuis resuscitans) Id quid di-
cisti scriptura? Prope est verbum in ore tuo. Quod
nam hoc est verbum Apostoli? Hoc est verbum
fidei, quod predicant, quia si confitearis in ore
tuo Dominum Iesum, Et in corde suo credideris,
Ere salvus es. Non capio illud iugur perpen-
dum cum D. Aug. in Lat. one implerum. O bone
Deus, quanq. facile breueque sibi inuenit Latro
remedium! Quid ergo an multos obtulit agnos-
ci vitulos in sacrificium? an plures annos se-
vero confecravit jejuno? an longas & mole-
stias incepit in longinquæ peregrinatione? & nini-
hil ho. um. Viva fide in corde suo creditur, ar-
dentis flagrans charitate, ore confessus est ple-
no, claro ac eminenti, plura facie verabatur,
nec plura locus admittebat. Hoc sufficit
et ad suam iustificationem, ad obtinendam gra-
tiam iniquum, celestiumque gloriam. Expli-
cit hoc D. Augustinus. Hoc est verbum consummatio
obligatio, quid fecit Dominus super terram,
qua ex summatione & breuitate Latro iustificatur
et, qui dixit in cruce omnibus membris. Et ha-
bens lib. in hac duo (os & cor) corde creditur ad iu-
stitiam. Et ore confessus est ad salutem: placuisse
ad nos misericordia mea cum crux ad paradiso. In hoc
virtutem declarare volui brevis ac compendiosa.

Loca. cit.

D AVG.
Lab. / M.
ad sim-
pli. q. 2.

medicina, quam omnes invenient in terra
ac morte peccatores. Hoc me docet D. C. L.
Volunt or in cruce emerit pugnat, non venient in de-
titum, Et ut in ligno ius largiū dona-
tur.

Quintum intelligo, vietutem probat-
lu. et Christus Therapeuta, ut enim confitit
efficacit contra venenum peccati ipsa figura
misericordia mortis Therapeuti hodie recente
politia, apistica, can. I. ratione veneno mala-
e esse quam cito curaret, & a morte saluerit.
die; confessum illi salutem preberet vanquish-
paternam. Efficaciam patitur ostendit, et
autem credi; quodque se scipio verè perficeret, il-
quod umbrasque figurabatur in aeneo illo
pente per Moysem credo, nam Qui procula-
picerent, sanabantur. Perpende latentes te-
mone hunc serpem in diuinum (Orichalco in
forma peccatoris suspensum) cecidit in his
quam cito perfectam & eternam salutem ap-
plicatus; Amet duo ibi. Omnia videtur
incredibile latronem à cruce ad celum evaseret,
& à Christo ut locutum aliquam præcepit in glo-
riam, autem nulla tenetur sibi enonebat nobis
sunt suum adstritum verbum & promissum sicut
ad stritum, Amen, ad hoc teles Apopheli, ut tu
mitti sui confitare auctoritas, ita p. f. r. i. u.
randum, ut per duas res immobiles firmavimus
Latium habamus, qui confitimus ad tuas
propofitiones flem. Et D. Petrus promisit rea-
deo præclaratam quod si hunc super comitatem
Ecclasiam, clausique regni coi. sibi illi de-
ceratis duxit illi dicens. Ego dico illi. Hos
tem super additum iuramentum, Amen de. tibi illi
nominationis a. 10. tale etenim beneficium con-
mone non debet esse alii, sed illi dimittat quan-
tanum meritis bonum accipere. Congue-
citus es & optima peccati op. portum.

Exponit D. Gregor Nyssen. etiam p. b.
flitatem Xeris Regis, exercitum cum clavis
copiosum in Gracos, & ad arcengum ambo
perueniens, sibi velutemiori exultanti, con-
pauperulus in vola manus sue paupillam det-
hit aqua; quam tanta suscepit voluntate, tam
que hausti dulcedine, ut illam certe ostendit
anteferit obsequiis ab aliis sibi praestit. Et
virum aqua datore Regi fui creare opus-
tim; id autem denunc(verbis) fave p. f. r. i. u.
Doris aqua erat, eaque non in fistula rite fer-
tur, sed in tenua manus palma continetur. Chi-
stus colli Princeps p. f. r. i. u. decerata constat
rem, infernum, fulg. omnes inimicos sic omnia illi

per dilectionem tuam vi Patet ipse se subtrahit, tempore defecit; ita ut per Davidem tristis effundat que imponit: *Sufinui qui simul patrem exstinxerit.* & non fuit, & qui confor-
maverit, & non maneat. Quoniam autem obtem-
peravit ad istum Mazar, & dilectissimum dis-
cipulus, magis illi dolor es exacerbant, quam
lesum. Evidet hinc pauper accurritatio di-
uersi confessionis refugio, inter tot tanque
demonandas blasphemias; via fidei inter ex-
cavata ad quicquidam incredulitatem pia-
tus perdidit: o quantum confusus est
Carissimus, quantum cunctus ei mirabatur! &
quam exegebit, tecum regni sui constitueret
opinatus, augeat ut talis in eum sibi in illo al-
sumere latenter, non longe dilatum, sed me-
cum. Hoc etenim, ut opinor, verbo in memo-
riam roccas, quondam noctu discipulini di-
xerat: *Vnde filii, qui per manus meas in tunc
regnum meum.* & ego dixisse vobis. Ecce, ut eda-
& inveni super nos sanum meum in regno meo. Socii
adversarii inimici tribulationibus meis fidates,
& quos ad latum meum mei gratia passi esset
hoc voluisse decerpere, ut meus mea contumax, re-
sistens in regno meo, mecum assidet. Hoc illi
adseruit. Porro illi, qui hactenus latere Christi
in contumaciam adhaeserant, defessuerunt, &
gratiosi tempore temptationis ac laboris abfue-
runt, augeat in hoc qui se Christi latere com-
petit adiunxit, latro in se repuritat: ita ut illi
ficeretur potest: *Tu es, qui permanis meum in
tuncrum meum;* plus quoque eit ut tibi tribu-
am, quod illis promisi, hoc est, ut fedes
meam, mihi latet in regno meo claudas: *Me-
cum in regnum meum;* & hoc quidem Hoc.
Non fideliter si dixerit à Christo hic renoua-
tum, quod in partu Tamar contigit: cum
cam, geminos vero prægnans gestaret, ipsa
pacis hora, exortis doloribus, prouulit viris
vomiti: accutis illo obliterit, & coccineum
illam amplexuit, arbitrata hunc fore primogeni-
tum, & ius futurum prefigunt. Intercessio-
nibus matris doloribus, tetrax illi manum,
procula proulerat, & subtraxit se: tum integræ
& perfida egredius est alter qui lauerat ab-
fundens. Congratulor, adventu tuo, inquit
oddeus. Nomen tibi primogenitura seruabit,
quam alieri praedixeram, cum se subtraxerit:
ut lega tamen le futurum primogenitum clausa
debet. Ita in morte Salvatoris contigit,
quam ipse patrum horum appellauit: etenim
nos omnes in cruce penitus, ubi nati sumus fi-

lii Dei per gratiam qui filii Ad te permanaram
eramus geniti. Cum igitur partus crucifixus in-
cepit in unum extensus collegium Apostoli-
cum, nominatim D. Petrus eiusdem caput,
multis, saepè repetitis ac furensudo coafua-
tivit, quoniam futurum sibi primogenitum, dum
necavit, quoniam futurum sibi primogenitum, dum
necavit: *Vos igitur, qui permanis meum in ten-
tationibus meis.* & ego d. Iosephus vobis, sicut d. Iosephus
mihi Pater, ut edatus & libato super mensam
meam in regno meo. Ceterum increcensibus
parvus angustus, & Christo grau ora in Palio-
ne tolerante, subtraxit se filius ille: fugam e-
n incepit omnes, & in tantum se D. Pet-
rus per timore subduxit, ut Deum non semel abne-
gaverit. Hac tempestate latro fortius exultit
corpus, & perfecta, gloria, pleuque pro-
dit confessione, cui regni ecclœsia ac gloria
debet primogenitura, ut ipse primus omnium
ad illum admittatur, præceps ipso Apo-
stolos, & hoc ita telline, ut illi Christus afflu-
neret: *Eodice meum eris in paradyso.* Quid ad
hoc D. Christus? O conditor caritatis, Apostoli seu: D. CHR.
ti fuerant, & fugient, illi in cruce Domnum Hom. r.
confidet. O Pater, quid decerpere? Et si necesse de deitate
et morte, numquam te negabo. Promissus, & non & Laza-
ratus. Ecce alius dannatus in homocidium, quod 10. Thom. r.
non promiserat, facti. Exclusus de loco est, ex VIII.
exclusus te latro. Ipse primus ingreditur cum Christo Listro
in paradiso. David Rex in celis, & bonorum. Verum
cultor hoc pia ceteris magnificabat: si quare pior e-
do seruum haberet integræ fidei: hinc latere suo grediens
comitem in regno sociabat, & tales diligenter exultabat.
ingrebat, ut illos honoris non modico dignos
afficeret: *Oculi mei ad fidèles terra;* ut sedam Ps. 109. 6.
meum: q. d. Sedebo in sedibus locisque mihi
maxime vicinis honoratioribus, gloria subli-
mioribus, & regni mei maiestate primotibis.
Tales Saluator indagat, tales ipse vult, illis
coronat sedesque promittit sibi laterales: talera
ingenit hunc sarcenem fieri inter omnes integ-
errime ac constantissima, quocirca decerpit,
ut sibi confideat in regno suo glorioius. Meum
id est, mihi vicinus, gloria decors omnino-
singulai, ac triumpho perceperit, in fede ad
throne ad eo sublimi, ut inter omnes regni
mei proceres caput atcellat emperior.